

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj) a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobců:

a) D. T. T. H.,

sídlem Ch.

b) Development Trade s.r.o., IČ 04854799

sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha 1

oba zastoupení advokátem Mgr. Michalem Varmužou

sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému:

Celní úřad pro Karlovarský kraj

sídlem Dubová 246/8, 360 04 Karlovy Vary

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2019, č. j. 27509-13/2019-540000-11,

takto:

- I. Žaloba žalobce b) se odmítá.
- II. Žaloba žalobce a) se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobci se žalobou domáhali přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2019, č. j. 27509-13/2019-540000-11, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a) proti opatření o zadržení 3 kusů technických herních zařízení typu Pegasus s hotovostí, v souvislosti s jejichž užíváním vzniklo podezření, že dochází k porušování zákona o hazardních hrách. Věci byly zadrženy dne 12. 3. 2019 v provozovně BUDVAR BAR na adrese Žižkova 183/19, Cheb.

II.

Žaloba

2. Žalobci měli za to, že napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné, absentují v něm důvody pro rozhodnutí, jak bylo vydáno, a zejména skutkový stav, který byl popsán v protokolu o kontrole, je v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany žalovaného.
3. Žalobce b) si od žalobce a) pronajal část jím užívané provozovny za účelem provozu technických zařízení se soutěží Pegasus. Obsluhu zařízení si žalobce b) zajišťuje osobami v pracovněprávním poměru na základě dohod o provedení práce. Z hlediska soutěže Pegasus se jedná koncepčně o zcela novou soutěž, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsaných následně i žalovaným v protokolu o kontrole se zcela evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo z části o výhře či prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách, a chybí tak ono důvodné podezření ve smyslu ustanovení § 121 zákona o hazardních hrách.
4. Žalobci uvedli, že ze strany celního úřadu došlo k zásadnímu pochybení, když celní orgán nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností v dostatečném rozsahu pro možnost závěru o důvodném podezření ve smyslu ustanovení § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu, byl zcela nesmyslný. Celní orgán neučinil prakticky žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně a v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry atd.
5. Žalobci poukázali na to, že podstatným slovem v ustanovení věty první v § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách je právě slovo „*důvodné*“, které značí, že celní správa musí mít ono podezření od počátku velmi pečlivě zdůvodněno, zjištěno na podkladě konkrétních skutečností, a musí být schopna od počátku vysvětlit, v čem spočívá ona náhoda v soutěži, která rozhoduje o výhře nebo prohře ve smyslu hazardního zákona, aby se vůbec jednalo o zařízení či hru spadající pod hazardní zákon. Nestačí jakékoliv podezření s odkazem na vzhled zařízení či obecné formulace o možné náhodě, že se celní správa domnívá atd. Důvodnost podezření o náhodě v soutěži ve smyslu hazardního zákona musí být pečlivě doložena konkrétními skutečnostmi, důkazy a podklady, na jejichž základě bylo podezření zjištěno a čím je zdůvodněno v dostatečné intenzitě. V opačném případě by byla připuštěna libovůle celní správy v zabavování věcí v tomto směru a dotčené osoby by byly vystaveny ze strany celní správy zadržování věcí a čekání na výsledek podle všeho několikaletého správního řízení.
6. Závěry celního úřadu o přítomnosti náhody ve smyslu zákona o hazardních hrách v soutěži

i Pegasus si celní úřad sám popřel skutkovými zjištěními ve věci, která zjistil v rámci kontroly, a tedy celní úřad nemohl mít dne 12. 3. 2019 důvodné podezření ve smyslu ustanovení § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení se soutěží Pegasus zadržet.

7. Pro posouzení soutěže Pegasus jsou v první řadě podstatná pravidla soutěže. Pracovníci celního úřadu odsouhlasili, že jsou s nimi seznámeni, tedy že ví, jaké jsou jejich možnosti v soutěži, jaké jsou principy atd. Obsah pravidel nebyl zjištěn celní správou podle všeho ani částečně, a pracovníci celní správy pravidla soutěže podle všeho ani nečetli, rovnou je odsouhlasili, aniž tedy věděli aspoň částečně, co je v nich napsáno. Pravidla soutěže, která celní správa zcela evidentně nezjišťovala, jsou pro samotné posouzení věci velmi podstatná.
8. U jiných soutěží, u kterých celní úřady tvrdí, že se má jednat o nelegální hazard, v minulosti a i v současné době celní orgány dlouhodobě uvádí, že „*náhoda spočívá v tom, že soutěžící nemá náhled na celý průběh hry a neví, jak může hra skončit a kolik může soutěžící získat atd.*“ U soutěže Pegasus je ale náhled na celý možný průběh hry v soutěži přítomen v dovednostní části hry Tetrix, jak ostatně uvedli i pracovníci celního úřadu v rámci protokolu o kontrole. Cílem pro soutěžícího je z 96 možných a dostupných kombinací předem daných výsledků najít pro sebe tu nejvýhodnější možnost získání výhry, včetně přípustných vzájemných kombinací.
9. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícímu známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil pro sebe optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. Je 6 jediných možných celkových odměn soutěže přesně v součtu daných a garantovaných v poměru Kredit plus Banka. O výši této celkové odměny v soutěži si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, kdo určuje, kolik v soutěži soutěžící získá, ale je to soutěžící, který si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal podle něj nejlepší možnou výhru, výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech.
10. V soutěži Pegasus nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící při vstupu do hry má k dispozici v každé Vizualizaci vždy v dovednostní části hry Tetrix aktuální náhled na celý průběh soutěže, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu / aktuální výše ceny za nákup, kterou si zvolí. Je pouze na soutěžícím, kterou vizualizaci si po získání náhledu na jednotlivé Vizualizace v Tetrix soutěži vybere a odehraje. V Tetrix soutěži se soutěžícímu neodečítají žádné finanční prostředky, z finančního hlediska je tedy náhled zcela zdarma, nedochází k žádnému vkladu do soutěže. Po odehrání Tetrix hry se soutěžící následně rozhodne, kterou Vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou, a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoliv finanční částky. V rámci Tetrix soutěže se z kreditu žádné prostředky neodečítají.
11. Válce jako pouhé grafické pozadí, které si pracovníci celního úřadu podle všeho protáčeli u soutěže Pegasus, jim negenerovaly žádnou výši výher, odměny, ať už přímo jako Tetrix odměny nebo v podobě Pegasus odměny – bodů do vědomostní části hry. V rámci Tetrix hry v soutěži Pegasus si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válcích v jednotlivých kolech. Toto celní úřad zcela evidentně „nezjistil“, resp. to z nějakého důvodu zapomněl uvést v kontrolních zjištěních. Samotná Vizualizace nic negeneruje, pouze zopakuje soutěžícímu již známý průběh jednotlivých kol, tak jak jej viděl v Tetrix dovednostní soutěži. Tedy za předpokladu, že se soutěžící rozhodne si některá kola z jednotlivých

Vizualizací zakoupit.

12. Na podkladě podrobného shrnutí průběhu a principů hry žalobci uvedli, že soutěžící ví předem prakticky vše, zná celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik tedy může ve hře vyhrát; jediné, co logicky nezná, jsou otázky v Pegasus bance, jaké konkrétní bude muset zodpovědět (to již není o náhodě, ale o znalostech soutěžícího). V průběhu soutěže ani v jednom kole nepřistupuje ke vkladu soutěžícího do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost, a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách, protože soutěžící přesně předem ví, co v daném kole nastane, jakou získá odměnu, zda Tetrix nebo Pegasus a v jaké výši, včetně grafického pozadí, jak proběhne atd.
13. Žalobci dále citovali rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, ve kterém se jednalo o starý typ „kvízomatu“ – Vědomostní soutěž, kde soudy co do náhody shledaly ten problém, že ve hře byly zařazeny tzv. dílčí prohry. To je rozdíl oproti soutěži Pegasus, kde má soutěžící náhled na celý průběh soutěže předem a ví, jak a s jakou částkou může na konci soutěže skončit.
14. Z toho, co zjistil už celní úřad z hlediska charakteristiky soutěže, a ze shora uvedeného bylo zřejmé, že zde tedy absolutně chybí ono „důvodné podezření“ celního úřadu, že se jedná o hru, ve které rozhoduje náhoda. Výhra nebo prohra je v soutěži Pegasus pouze a jen otázkou znalostí a dovedností soutěžícího a soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může získat podle rozsahu jeho úspěchu v soutěži s tím, že ví předem i postavení symbolů v jednotlivých kolech.
15. Žalobci navrhli, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhnul její zamítnutí. Uvedl, že provozováním hazardní hry se dle ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách rozumí „*vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry*“. Toto ustanovení je uvozeno slovem „zejména“, což znamená, že činnosti uvedené v tomto paragrafu jsou jen jejich příkladným výčtem. Mezi tyto činnosti jsou zákonem řazeny také činnosti technického charakteru, související se zajištěním vlastního provozu, tedy i zajišťováním servisních činností. Vykonávání uvedených činností pak dokazuje skutečnost, že v rámci kontrolního nákupu byla žalobcem a) kontrolní skupině vyplacena výhra a zároveň potvrzena výplata výhry i v technickém zařízení pomocí klíčů. Na základě těchto zjištění tedy celní úřad shledal, že žalobce a) vykonával služby související se zajištěním provozu technických zařízení, a je tedy osobou, která provozovala hazardní hru dle § 5 zákona o hazardních hrách, aniž by k takovéto činnosti měla povolení vydané příslušným správním orgánem. Jedná se tedy o řádně ustanovenou kontrolovanou osobu.
17. Žalovaný dále odkázal na písemnosti, jež byly vyhotoveny v rámci kontrolní činnosti a které dostatečně popisují důvodnost podezření, že předmětná technická zařízení typu Pegasus naplňují znaky hazardní hry – prvotní úřední záznam o zjištěném důvodném podezření ze spáchání protiprávního jednání, záznam o provedení kontrolního nákupu a

na to navazující úřední záznam o zadržení a záznam o provedené zkoušce.

18. Vydání napadeného rozhodnutí bylo jen procesním završením předchozího řízení, kdy bylo žalovaným pojato důvodné podezření na nelegální provozování hazardních her. Nejen v námitkách proti oběma úředním záznamům, ale i v nyní projednávané žalobě žalobci uváděli s drobnými obměnami prakticky stejná vyjádření, jejichž společným znakem bylo namítání absence důvodného podezření. K tomuto žalovaný uvedl, že z výše uvedených písemností lze seznat dostatek indicií a důkazů, jež důvodnost podezření potvrzují.
19. Dle žalovaného se u technických herních zařízení Pegasus nejedná o čistě znalostní či dovednostní hry, které by byly z působnosti zákona o hazardních hrách zcela vyloučeny. Při hodnocení povahy zadržených technických herních zařízení z hlediska zákona o hazardních hrách žalovaný považoval za rozhodující, že umožňují generovat výhru bez ohledu na znalosti hráče. Hru lze tedy hrát, což žalovaný ověřil praktickou zkouškou, jako zcela typickou válcovou hru se všemi markanty a patologickými vlivy, jež jsou s ní spojeny. Právě tuto část hry je třeba považovat za primární, neboť právě ta závažným způsobem ovlivňuje chování hráčů (výši sázek, frekvenci sázek, čas strávený ve hře, celkový objem utracených peněz). Případné nadstavbové prvky, jimiž je do hry zapojena vědomostní či dovednostní složka, charakteristiku takového technického zařízení zásadním způsobem nemění. Předmětná zařízení umožňují i po odsouhlasení pravidel hrát zcela nezávisle na hře Tetrix pouze prostřednictvím vybrané hry se zvolenou vizualizací. O tom, jak se osoba, jež se rozhodne „soutěžit“ na uvedených zařízeních, seznamuje s pravidly hry, jež čítají 11 stran poměrně komplikovaného textu, proto, aby hrála podle pravidel, i když zařízení umožňuje hrát mnohem přímočařejším způsobem, si představu asi každý udělá sám. Situace, kdy samo technické zařízení již svou vizualizací, zvukovými efekty a umístěním v hernách či restauracích působí jako substitut klasických výherních hracích přístrojů, nasvědčuje tomu, že motivem hráčů ke hře je především vidina snadné výhry generovaná válcovou hrou. Tomuto odpovídalo i hodnocení žalovaného v navazujícím protokolu o kontrole, ve kterém byl popsán i průběh hry tak, jak by měl probíhat podle pravidel. Nicméně činností žalovaného je vykonávat dozor nad dodržováním zákona o hazardních hrách a tím i chráněným zájmem společnosti, jímž je cílená regulace provozování hazardních her na území ČR, primárně zaměřená na eliminaci rizika škodlivých finančních a morálních dopadů pro společnost. Proto se žalovaný nezaměřuje pouze na „hraní podle pravidel“, ale ověřuje, zda technická herní zařízení není možno provozovat v rozporu se zákonem o hazardních hrách, tak, jak bylo zjištěno u předmětných zařízení soutěže typu Pegasus. Zjištění učiněná v průběhu kontrolní akce tak dle žalovaného bohatě naplňovala znaky důvodného podezření z porušení předpisů, na něž žalovaný musel z úřední povinnosti reagovat. Dále žalovaný poukázal na skutečnost, že zadržení herních zařízení má charakter předběžného opatření, tedy nesměřuje bezprostředně k propadnutí nebo zabránění těchto zařízení ve prospěch státu, nýbrž po zadržení následuje správní řízení, při kterém dochází k prověřování dalších skutečností, zajišťování důkazů apod. a při kterém dochází k součinnosti nejen s žalobci, ale také s celou řadou dalších subjektů, jako například znalci v oboru, v rámci kterého mohou být zjištěny skutečnosti, na základě kterých budou zařízení vrácena kontrolované osobě nebo naopak propadnuta či zabráněna.

IV.

Replika žalobců

20. V rámci repliky žalobci uvedli, že žalobce a) nevytváří aktivně podmínky pro provoz soutěží Pegasus, neprovádí ani výplatu výher, ani nemá klíče od vnitřních schránek zařízení apod. Veškerou obsluhu zařízení si zajišťuje žalobce b) osobami v pracovně právním vztahu na základě dohod o provedení práce. Kromě nájemní smlouvy tedy nemá žalobce a) se soutěžemi Pegasus nic společného. Žalobce a) tedy neměl být kontrolovanou nebo dozorovanou osobou, ale pouze osobou povinnou – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 347/2019-38, stejně tak např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 25 Af 26/2019-51 nebo 25 Af 38/2019-50. Žalobce b) je pak nepochybně dozorovanou osobou – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 347/2019-38. Žalobci b) nebylo zadržení soutěží žalovaným nikdy oznámeno.
21. Žalobci dále setrvali na své dosavadní argumentaci, tedy na nedostatku důvodného podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, a to i s ohledem na obsah protokolu o kontrole. Obsáhle doplnili svoji argumentaci k pravidlům soutěže Pegasus a k mechanismu jejího fungování a k absenci náhody, která by rozhodovala o výhře nebo prohře.
22. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 464/2019-53 ze dne 29. 5. 2020, bod 16., žalobci upravili žalobní petit, kdy navrhli, aby současně s napadeným rozhodnutím soud zrušil i opatření o zadržení věci dle úředního záznamu č. j. 27509-6/2019-540000-61 jako předcházející rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 a § 78 odst. 3 soudního řádu správního.

V.

Ústní jednání

23. Žalobci se z účasti na jednání omluvili. Žalovaný setrval na své dosavadní argumentaci, na zákonnosti napadeného rozhodnutí i na obsahu protokolu o kontrole.

VI.

Posouzení věci soudem

24. V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VII.

Rozhodnutí soudu

25. Úvodem je nezbytné předeslat, že zcela shodnou věcí po skutkové i právní stránce se již zabýval Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 12. 11. 2019, č. j. 29 A 150/2019-87. Zdejší soud se s pregnantní argumentací Krajského soudu v Brně v plném rozsahu ztotožňuje.
26. Soud se v prvé řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že ve vztahu k žalobci b) není možné o žalobě věcně jednat, a že v tomto rozsahu je třeba ji odmítnout. Co se týče odůvodnění tohoto postupu, nezbyvá než odkázat na shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně (body 32 – 37):
27. „Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou

domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle § 65 odst. 2 s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.

Žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodováno podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách o námitkách žalobce a) podaných proti uloženému opatření o zadržení věci, a to tak, že tyto námitky byly zamítnuty. Z obsahu rozhodnutí je zjevné, že žalobce b), který nebyl osobou, o jehož námitkách bylo rozhodováno. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je přitom žaloba nepřípustná, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení (popř. adresát veřejnosprávního působení) musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publikovaný pod č. 672/2005 Sb. NSS). Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, kdo ve správním řízení nevyužil řádné prostředky ochrany, které měl k dispozici, s výjimkou případů, kdy rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu práv žalobce změněno k opravnému prostředku jiného. Podmínku vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení přitom nelze splnit poukazem na to, že tento prostředek ochrany využil jiný účastník řízení (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2010, č. j. 9 As 43/2010-50). Nevyčerpání řádných opravných prostředků žalobcem je za podmínek stanovených v § 68 písm. a) s. ř. s. důvodem nepřípustnosti žaloby a takovou žalobu proti rozhodnutí správního orgánu správní soud odmítne podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

V projednávaném případě žalovaný uložil opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Podle § 121 odst. 3 tohoto zákona proti uložení opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Ředitel celního úřadu o těchto námitkách rozhodne bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné.

Z obsahu spisu vyplývá, že zatímco žalobce a) proti uložení opatření o zadržení věci podal námitky (o kterých bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím), žalobce b) proti uložení opatření o zadržení věci námitky nepodal. Soud připouští, že žalovaný se žalobcem b) žádným způsobem nekomunikoval a nedoručoval mu stejnopis úředního záznamu o uloženém opatření [za dozorovanou osobu podle § 121 zákona o hazardních hrách považoval pouze žalobce a)], tato skutečnost však nic nemění na tom, že žalobce b) možnost podat proti opatření o zadržení věci námitky nepochybně měl. Pokud se žalobce b) považoval na dozorovanou osobu ve smyslu citovaného ustanovení, proti které opatření o zadržení věci směřovalo, a která byla opatřením o zadržení věci dotčena, resp. za osobu, která je provozovatelem soutěže na zadržených zařízeních, nic mu nebránilo podat proti opatření o zadržení věci námitky. Přestože žalobci b) nebyl doručován úřední záznam o uloženém opatření, měl možnost podat písemné námitky v

subjektivní lhůtě 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením, ať už k tomuto seznámení došlo jakýmkoli způsobem.

Z uvedeného vyplývá, že žalobce b) podal žalobu proti rozhodnutí za procesní situace, kdy sám nevycerpal prostředek ochrany, jehož podání připouští § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Soudu proto nezbylo než žalobu ve vztahu k žalobci b) z tohoto důvodu odmítnout.“

28. Ve vztahu k žalobci a) soud neshledal žalobu důvodnou.
29. Co se týče tvrzení žalobce a), že kontrolovanou osobou a provozovatelem technického zařízení měl být žalobce b), tedy společnost Development Trade s.r.o., který má se žalobcem a) uzavřenou smlouvu o nájmu, lze odkázat na str. 1 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný touto otázkou relativně podrobně zabýval. Žalovaný při určení kontrolované osoby zcela správně vyšel z faktického stavu zjištěného na místě. Je třeba si uvědomit, že to byl právě žalobce a), který při kontrolním nákupu vyplatil výhru, měl přístup k zařízení Pegasus prostřednictvím klíčů, zařízení se nacházelo v jeho provozovně. Žalovaný proto správně uzavřel, že žalobce a) je tím, kdo ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku a je tedy provozovatelem zařízení Pegasus.
30. Další žalobní námitky zpochybňují naplnění podmínek pro zadržení věci vymezených v § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách věť první, podle něhož platí, že *„osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona.“* Žalobce a) tvrdil, že stran existence *„důvodného podezření“* nebyl dostatečným způsobem zjištěn a vyhodnocen skutkový stav, a to v tom směru, zda je hra Pegasus hazardní hrou ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, konkrétně zda v ní o prohře/výhře rozhoduje zčásti/zcela náhodná skutečnost.
31. Jak vyplývá ze shora citovaného § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, k tomu aby mohlo být přistoupeno k zadržení věci, musí být dáno důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. K tomu soud v obecné rovině uvádí, že *„důvodné podezření“* musí být založeno na konkrétních okolnostech, které představují dostatečný a rozumný podklad pro závěr, že v souvislosti s užíváním věci dochází k porušování zákona o hazardních hrách. Přitom však nelze požadovat, aby správní orgán v této fázi řízení učinil naprosto jistý závěr, že tomu tak vskutku je. Požadavek jistoty bez rozumných pochybností je nezbytný zejména při meritorním rozhodování (o uložení pokutu a o propadnutí věci), ale z podstaty věci nemůže být reálný při rozhodování o zadržení věci, tj. při aplikaci institutu, který musí představovat rychlý a efektivní nástroj umožňující reagovat na zjištěný protiprávní stav, v jeho rámci tedy nepřipadá v úvahu provádění rozsáhlého a komplexního dokazování včetně podrobného zdůvodnění, v čem dozorový orgán spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci.
32. Optikou právě uvedeného nahlížel soud na napadené rozhodnutí, přičemž má za to, že plně ob stojí. Skutkový stav byl podrobným způsobem popsán v protokolu o kontrole, daný popis plně odpovídá pořízenému audiovizuálnímu záznamu, následně byl dostatečným způsobem hodnocen v úředním záznamu o zadržení věci a v napadeném rozhodnutí. Co se týče zjišťování skutkového stavu, má soud za to, že správní orgány postupovaly dokonce nad rámec svých povinností. Podle mínění soudu je *„důvodné podezření“* dáno již na základě samotného vzezření zařízení Pegasus. Z pořízeného audiovizuálního záznamu, který soud provedl při nařízeném jednání k důkazu, jasně

vyplývá, že zařízení Pegasus má na první pohled stejné rysy jako typický hrací automat (nutnost vřazovat peníze, přítomnost „válců“ s obrázky), tj. již tyto okolnosti zakládají podezření o tom, že jde o hazardní hru. Správní orgány postupovaly při zjišťování skutkového stavu dále a popsaly, jakým způsobem hra na zařízení Pegasus probíhá. Ani v tomto směru nemá soud žádných výhrad, mechanismus fungování hry, jak je popsán v napadeném rozhodnutí, resp. protokolu o kontrole, odpovídá ve hlavních rysech obsahu pořízeného videozáznamu. V této souvislosti je nezbytné uvést, že ani sám žalobce v žalobě neprezentuje odlišnou verzi skutkového stavu. Co se týče fungování hry, v zásadě se v jejím popisu shoduje s žalovaným, ze zjištěných okolností však dovozuje jiné závěry stran toho, nakolik je hra Pegasus závislá na náhodě. Skutkový stav byl tedy zjištěn zcela dostatečně.

33. Pokud se jedná klíčovou spornou otázku, tj. posouzení, nakolik je výsledek hry závislý na náhodě, i v tomto směru se soud ztotožňuje se závěry správních orgánů. Co se týče přítomnosti náhody, soud dokazuje na výše citovaný rozsudek Krajského soudu v Brně, v němž soud výstižně uzavřel, že *„soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře „Tetris“, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.“* Ani námitku nesprávného vyhodnocení fungování hry soud proto neshledal důvodnou.
34. Žalobu soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VIII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

35. Soud neprovedl žádný z žalobcem navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby. Pokud se jedná o znalecký posudek č. 06/2019/CR, pak s ohledem na výše prezentovaný závěr o existenci *„důvodného podezření“* nemohl nic změnit na posouzení věci.

IX.

Náklady řízení

36. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 1. září 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu